

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 9. marts 2012
Enhed: Primær Sundhed
Sagsbeh.: SUMLFI
Sags nr.: 1200633
Dok nr.: 802114

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 6. januar 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 188 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 188:

"Hvad er ministerens holdning til, at vi i Danmark kun udfører meget få obduktioner af personer, der afgår ved døden uden en kendt årsag?"

Svar:

Sundhedsloven udstikker de generelle retningslinjer for, hvornår der kan og skal foretages henholdsvis *lægevidenskabelig obduktion* og *retslægelig obduktion* i forbindelse med forskellige typer dødsfald.

Retsslægelige obduktioner henhører under justitsministerens ressort. Jeg har derfor indhentet bidrag til besvarelsen fra Justitsministeriet.

Det følger af sundhedslovens § 184, at der skal foretages en *retsslægelig obduktion*, hvis et dødsfald skyldes en forbrydelse, eller det ikke med tilstrækkelig klarhed kan udelukkes at være tilfældet, eller hvis obduktion skønnes nødvendig for at hindre, at der senere kan opstå mistanke herom, hvis dødsmanden ikke med tilstrækkelig sikkerhed er fastlagt ved det forudgående retslægelige ligsyn, eller hvis dødsårsagen i øvrigt ikke er tilstrækkeligt fastlagt, og det af politimæssige grunde skønnes nødvendigt med yderligere retsmedicinske undersøgelser.

Det er politiet, der træffer beslutning om iværksættelse af retsslægelig obduktion, jf. sundhedslovens § 185, stk. 2. Beslutningen herom vil normalt blive truffet i samråd med den embedslæge eller retsmediciner, som sammen med politiet har forestået det retsslægelige ligsyn, jf. sundhedslovens § 181.

Endvidere fremgår det af sundhedslovens § 188, at *lægevidenskabelige* obduktioner kan foretages på sygehus, når en person dør på sygehus eller død indbringes på sygehus eller lignende institution. Obduktion forudsætter samtykke fra de pårørende og må ikke kunne antages at stride mod afdødes overbevisning eller ønske.

Lægevidenskabelige obduktioner har tre overordnede formål:

- enten til nøjagtig bestemmelse af dødsårsagen,
- eller til uddybelse af kendskabet til den eller de sygdomme, afdøde har lidt af,
- eller til vurdering af den behandling, afdøde har fået.

Om omfanget af obduktioner, der foretages i Danmark, kan jeg i forlængelse heraf oplyse følgende:

Ifølge Justitsministeriet har Rigspolitiet oplyst, at det fremgår af regnskaberne fra henholdsvis Københavns Universitet, Aarhus Universitet og Syddansk Universitet, hvorunder de retsmedicinske institutter hører, at antallet af retslægelige obduktioner i perioden 2008-2010 udgjorde:

2008:	1.461
2009:	1.455
2010:	1.284

Rigspolitiet har endnu ikke modtaget årsregnskaberne for 2011.

For så vidt angår de lægevidenskabelige obduktioner, har Sundhedsstyrelsen oplyst følgende om udviklingen i antallet af lægevidenskabelige obduktioner:

	Lægevidenskabelige obduktioner	Andel af årets dødsfald (lægevidenskabelige obduktioner)
1998	5359	9,2 %
1999	5010	8,5 %
2000	4908	8,6 %
2001	4467	7,8 %
2002	-	-
2003	4064	7,1 %
2004	3990	7,2 %
2005	3834	7,0 %
2006	3697	6,7 %
2007	3605	6,5 %
2008	2834	5,2 %
2009	2711	5,0 %
2010	2412	4,5 %

Opgørelsen over lægevidenskabelige obduktioner viser, at der over de seneste år er sket et fald i antallet af lægevidenskabelige obduktioner set i forhold til det samlede antal dødsfald pr. år. Sundhedsstyrelsen har ikke en umiddelbar forklaring på faldet i antallet af lægevidenskabelige obduktioner. Dog har Sundhedsstyrelsen oplyst, at der gennem de år, opgørelsen vedrører, er kommet væsentlig bedre diagnostiske muligheder, hvilket kan reducere behovet for de lægevidenskabelige obduktioner på hospitaler, da den nødvendige viden i dag kan opnås på mange andre måder, også i forskningssammenhæng.

Det er min opfattelse, at de reglerne i sundhedsloven muliggør obduktioner i det nødvendige omfang, herunder i forbindelse med pludselig, uventet død.

Den konkrete vurdering af, om der i det enkelte tilfælde skal foretages lægevidenskabelig obduktion, beror på en lægefaglig vurdering i lighed med beslutningen om al anden behandling i sundhedsvæsenet.

Der er ikke noget til hinder for, at man i regionerne – som led i deres tilrettelæggelse af et effektivt sygehusvæsen - overvejer, om der generelt bør foretages flere lægevidenskabelige obduktioner fx med henblik på at sikre, at slægtninge til personer, der er pludselig og uventet afgår ved døden, kan tilbydes undersøgelse for eventuel, arvelig sygdom, som fx hjertefejl.

Med venlig hilsen

Pia Olsen Dyhr / Louise Filt